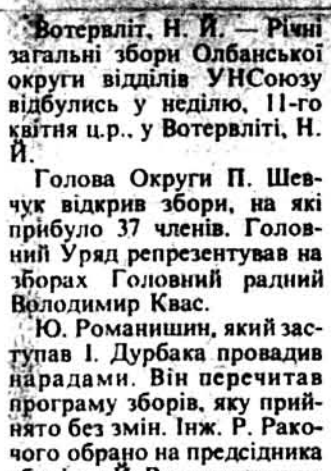

М. САВЧАК ОЧОЛИЛА СУА

Реген і його дружина Ненсі Серед численних писемних привітань був теж привіт від Патріарха і Кардинала Мирослава Любачівського. Головна Управа СУА зложилася візиту Єпископів Рокбертові Москалеві, який дівчачий був присутній на конвенції. На конвенції були почесна голова СУА Лілія Бурчаківська і голова СФ-УЖО Марія Кайковська. Під час конвенції відбулися: відмічення відділів СУА, що своєю діяльністю вирізнялися на протязі трьох міжконфесійних років були вимінені відділи за їх жертвенну працю в ділянці стипендій студентам в Південній Америці й Європі; були нагороджені відділи, що стали меценатами й фундаторами Українського Музею. Конвенція уклала почесне членство СУА Ірині Кашубинської, Теодозії Савицької та Ірині Качанівської. Тех на конвенції відзначено п'ять молодих жінок за непересічні досягнення у їх професійній праці: Лілію Бурчаківську, Анну Бобак-Нагірну, Оксану Кесену, Мирославу Мудрак-Цішківську, Марію Шаран. Рівнож на ХХІ Конвенції новою головою СУА Іванна Рожанковська й налідили її почесним головіством за її працю на протязі 12-ох років. Конвенцію привітав телеграмою президент Роналд

П. Шевчука перевибрано на голову Олбанської Округи УНС

Вотераліт, Н. Й. — Річні загальні збори Олбанської округи відділів УНСОЗУ відбулися у неділю, 11-го квітня ц.р., у Вотераліті, Н. Й. Голова Округи П. Шевчук відкрив збори, на які прибуло 37 членів. Головний Уряд репрезентував на зборах Головний радний Володимир Квас. Ю. Романишин, який заступав І. Дурбака проводив наради. Він перерахував програму зборів, яку прийнято без змін. Інж. Р. Ракочого обрано на голову зборів, а Й. Романишина на секретаря. Перерахувано протокол із минулих зборів по-англійськи і по-українськи. Обидва протоколи прийнято одностайно без змін. П. Шевчук відмітив, що здобуто 63 нових членів в 1986 році та що в Окрузі нагороджено шість студентів стипендіями на загальну суму 1,600 дол. В. Варшона, касир, подав свій звіт з розходами і приходами та кінцеве сальдо на

Україна подвійними очима

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. К.). — Ясні, ясні, очі глядають на нас з усімком здається, немов у них відбивається особливе чітко все, що вони бачать. При нашій розмові ці очі реагують на наше кожне питання, але ми певні, що в часі мандрівки по Україні, вони втілюють у себе кожну картину, кожний нюанс, який треба було пояснити американському журналістові, і допомагали йому бачити все правильно. Не диво, отже, що Майк Едвардс, який в „Нешенел Джіографік“ писав про Україну, у своїх доповідях тепер підкреслює, яку велику допомогу дала йому його перекладачка Таня. Таню Д'Авіньйон ми знаємо ще із давніх років, коли вона молодіюю юначкою пласувала. Вже тоді її бистрі ясні очі дивилися на доволі цікавий світ з особливою цікавістю і якимось іншим від усіх дівчат. Тому ми зовсім не здивувалися, що вона саме вибрала як своє заняття мистецтво фотографії. В якій вона справді проявляє неабиякий талант. Цікавість потягнула її в широкий світ, а особливо полонила її земля її батьків.

ВІТАЮТЬ Д. ШУМУКА

Після понад 40-річного ув'язнення в тюрмах і концлагерях СРСР до Канади прибув у суботу, 23-го травня, Данило Шумук, 72-літній український правозахисник. На летовищі в Камарі, Онт., його вітали понад 100 осіб, включно з його племінником Іваном і його сином Ярославом, які від років вели боротьбу за його звільнення. На фото вгорі Д. Шумук (зліва) вітає президент СКВУ адво. Петро Саварин (справа), а на задньому плані — парламентарист Вінс Данцер, з округи Вернон, Б.К., де проживатиме Д. Шумук.

У ВАШІНГТОНІ ВІДБУЛАСЬ МІЖКОНФЕСІЙНА МАНІФЕСТАЦІЯ

Вашінгтон. — У п'ятницю, 1-го травня ц.р. тут відбулася маніфестація кількох сотень представників православного, протестантського і католицького віровизнання. Інтернаціональна репрезентація складалася з представників від Прибалтики, Росії, України, а також були репрезентативні деякі американські установи включно з Конгресовими зборами прав людини. Були присутні представники народів, які є жорстоко переслідувані під безбожним комуністичним режимом за свої релігійні переконання. Цю маніфестацію спонзорували Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство, Комітет об'єднаних християнських православних християн, Комітет спроби звільнення дисидентів, Християнський інтернаціональний відгук Співчутливих жінок Америки, Дім волі, Інститут релігії та демократії, Литовська католицька релігійна поміч, Крайова асоціація Євангелістів, Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні, Крайова Міжрелігійна організація, Слов'янська євангельська асоціація, Український Конгресовий Комітет і Консультативна релігійних дослідів. В годині 10-ї рано розпочато маніфестацію співом російського православного хору і вступним словом керівника маніфестації та директора Інституту релігії й демократії д-ра Кента Р. Гілла. До Конгресу ЗСА доставлено петиції. Промовляв сен. Піт Вилсон і конгресмен Френк Волф. Вони підтвердили, що там, де немає релігійної свободи, не може бути вської іншої свободи, а тому ми повинні пригадати американському народові, що не вважаючи на звільнення кількох політичних і релігійних в'язнів у СРСР, там все ще є велике обмеження свободи для вірних, а також продовжується переслідування інакшедумуючих. Ця маніфестація, говорили вони, є сигналом для совєтської влади, що між християнами існує єдність і вони будуть продовжувати домагатися усіми доступними їм засобами не лише звільнення релігійних в'язнів, але отримати всесторонню свободу, свободу людини, свободу народам. Особливим промовцем була Ірина Ратушинська, поетеса і правозахисниця, шира християнка, яка була звільнена у жовтні 1986 року після чотирічного ув'язнення в СРСР. На закритому суді вона була суджена за „підірвону діяльності і послаблення совєтського режиму“. За словами її мужа, вона була засуджена за „п'ять віршів, які були так далекі від політики, як Господня молитва „Отче наш“. В часі ув'язнення вона пережила насильне годування і побиття, була ізольована й тортурована, що спричинилося до поважного захворювання. Але, не вважаючи на тяжкі обставини, вона не піддалася тисковій совєтської влади підписати прохання про помилування, заявляючи, що вона була суджена нелегально. Вона говорила про переслідування в СРСР і про потребу протидії у вільному світі. Маніфестацію закінчено молитвою, що її відмовив о. Ернест Гордон.

ВЛАШТУЮТЬ ФЕСТИВАЛЬ У ТРЕНТОНІ

Трентон, Н. Дж. (Ю. М.). — У суботу й неділю, 6-го і 7-го червня ц.р., відбудеться вже 9-ий з черги спадщинний фестиваль в цьому столичному місті Нью Джерзі. Фестиваль відбудеться на площі Мілл Гілл Парк, при Норт Брод і Фронт вулицях від год. 10-ї до 6-ї у суботу, й від год. 12-ї до 6-ї у неділю. Вступ є вільний. Слідуючі місцеві українські організації беруть участь у фестивалі: парафія української католицької церкви Св. Йосафата, відділ СУМ-А ім. Е. Коновальця, 19-ий Відділ Союзу Українок Америки та 116-ий Відділ УНСОЗУ. Заходами відділу братської діяльності УНСОЗУ буде показаний під час фестивалю фільм „За стерном долі“

Жидівські організації підписали договір з поляками

Торонто. — Український тижневик „Гомін України“ повідомив у числі з 27-го травня ц.р., користуючись інформацією жидівської газети „Джудіш Пресс“, що у Варшаві підписано договір між Світовим жидівським конгресом і польським урядом у справі встановлення взаємодіяльності між обидвома сторонами. У переговорах брали також участь речники Світової жидівської федерації польських жидів, Світової федерації жидівських борців й об'єднання партизанів та колишніх в'язнів концлагерів. Делегати цих трьох організацій очолював Стефан Грасі, та сама людина, яка з допомогою своїх „товаришів“ зруйнувала 26-го вересня 1985 року пам'ятник на пошану українських жидівських жертв нацизму й більшовизму, що його спорудив бл. п. Юрій Діба на горі Сіон в Єрусалимі. З польської сторони участь у переговорах брали: міністер у справах релігії Адам Лопатка та представники трьох інших міністерств. Згідно з договором, жидівській стороні дано можливість на відновлення кладовищ та спорудження пам'ятників на місцях масового поховання жертв нацизму. Польща зобов'язалася дати доступ жидам до державних архівів, мовляв, для вивчення життя і діяльності польських громадян, що проживали в Польщі. Водночас уряд зобов'язався продовжити функціональність жидівського павільйону в Авішвілі, колишньому концтаборі смерті. Міністерство освіти створить кафедри для вивчення жидівських проблем при польських університетах. Два речники СЖК, і. Сингер і Е. Стейнберг, відбули двогодинну розмову з польським лідером Войцехом Ярузельським. Після зустрічі В. Ярузельський вручив голові СЖК Е. Бронфманові купівельні заповіди жидівського народу, а також перших п'ять книг Біблії. На зустріч з представниками жидівських організацій прибуло до Варшави з усіх закутків Польщі понад 6,000 жидів.

В кінці інформації говориться, що у висліді цього договору, польська і жидівська діаспори домовилися до того, що жидівська кола не будуть „полювати“ за колишніми польськими колаборантами з часів Другої світової війни, а польська кола підтримуватимуть право Юра спеціальних інвестицій (ОСІ) Департаменту справедливості в ЗСА.

Помер М. Пізнак

Нью Йорк. — Тут в лікарні д-ра Стені Айллені помер у суботу, 23-го травня ц.р., адвокат і відомий громадський діяч, Михайло Пізнак. М. Пізнак був довгі роки зв'язаний тісно з Українським Народним Союзом, а в роках 1954-58 був заступником головного передсідника. В громадському житті довгі роки займав пост віцепрезидента УЖКА.

Народжений 1906 року в Джерзі Сіті, Н. Дж., був парафіянином української католицької церкви св. Петра і Павла в тому місті, а відтак проживав в Нью Йорку, де й вів свою адвокатську практику. В часі Другої світової війни служив в американській армії. Правничі студії закінчив в університеті Форда в Нью Йорку і в 1929 році зложив адвокатський іспит та був допущений до адвокатської практики. Залишив у смутку чотирьох братів з родинами. Похований на кладовищі св. Реймонда в Бронксі, в середу, 27-го травня 1987 року.

У СВІТІ

ГАЗЕТА „НЬО ЙОРК ТАЙМС“ покликаючись на заяву Дейвіда Голландера, голови делегації ортодоксальних рабінів, яка недавно повернулася з подорожі до Совєтського Союзу, пише, що совєти дозволять шістьом молодим совєтським жидам виїхати до ЗСА на студії в жидівських духовних семінаріях, щоб після закінчення студій і повернення до СРСР, займатися там розвитком „релігійної діяльності“. Д. Голлендер особисто привітав таку ініціативу СРСР і заявив, що наука совєтських „студентів“ розпачується вже цієї осені. Один із групи рабінів, який подорожував до Совєтського Союзу, Гаскел Локстін заявив, що випущення тільки шістьох молодих людей на студії є мінімальним задоволенням ортодоксальних жидів, або інакше „косметичними заходами“ совєтських чинників для заспокоєння хвилі недоволення.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР АВСТРАЛІЇ Боб Гок заявив, що він старатиметься про пересунення дати виборів до сенату і палати громад, щоб дати можливість його лейбористському уряду закінчити планування перебудови економіки, тобто здійснити план, який уряд розпочав півтора року тому. Гок при тому заявив кореспондентам, що генеральний губернатор і офіційний репрезентант королеви Великобританії Елізавети II Нініан Стівен проголосив парламентарні вибори вісім місяців скоріше передбачено го рішенням, так що в цьому випадку не буде навіть потрібно більшості голосів у парламенті для відкладення виборів.

НА ПРОЦЕСІ ПРОТИ колишнього шефа гестапо в Ліоні, Франція, під час Другої світової війни Клавса Барбі було висунено в середу, 27-го травня ц.р., одно з найсильніших і найбільш переконувачливих обвинувачень, а саме замордування 44 жидівських дітей, які були віднайдені гестапом і вислані до концтабору в Німеччині до газових камер. Згідно з інформаційними свідками, усі призначені з околишні Ліону діти були вже заздалегідь призначені на смерть рішенням гестапо за підписом К. Барбі. Підсудний, який у принципі відкидає усі висунені проти нього обвинувачення, каже, що він не займався знищенням жидів, а працював у відділі поборення французького руху спроти-во. Очевидно, висунені проти Барбі обвинувачення були прочитані прокуратурою і підтверджені свідками, але у відсутності підсудного, якого знову відвезли до тюрми св. Йосифа в Ліоні на його власне бажання і бажання його адвоката. Процес продовжується без його персональної участі.

ЗСА ВІДКЛАЛИ ПЛАН ОХОРОНИ КУВАЙТСЬКИХ ТАНКЕРІВ

Вашінгтон. Беручи до уваги застерення і раптове невдоволення в Палаті Репрезентантів і Сенаті, президент Роналд Реген наказав тимчасово стримати план охорони кувейтських танкерів, які мали перевозити нафту з Ірану до американських портів і в супроводі вогняних кораблів ЗСА. Поінформовані особи у Вашингтоні думають, що до тимчасового стримання плану спричинилася також у великій мірі байдужість західноєвропейських альянтів, які, на пропозицію секретаря Департаменту оборони ЗСА Каспара Вайнбергера, щоб вони вислали в район Середземного моря і Перської затоки також свої кораблі для охорони їхніх інтересів, відгукнулись у Брюсселі негативно. Ця негативна постава Європи, яка найбільше залежна від доставки нафти з Близького Сходу, автоматично викликає сильну реакцію в Конгресі ЗСА і вимогу до Адміністрації стримати план охорони. До цієї вимоги долучилися навіть прихильники політики президента Р. Регена, республіканці і демократи. Немає сумніву, що американські законодавці побоюються, що американська акція у Перській затоці може поступово втягнути ЗСА в війну між Іраном і Іраком, яка увійшла вже в сьомий рік кривавого зудару з десятками тисяч жертв по обидвох боках. Немає сумніву, що американські збройні сили, зокрема морська і повітряна флота, могли б на протязі одного дня швидко знищити Іран, як партнера у війні і знищити усі ракетні вист-

рілні, військові летовища й інші воєнні об'єкти, але така акція могла б рідночасно викликати антиамериканські настрої на Близькому Сході серед арабських країн, навіть несконечно запризвичаєних з Іраном. Державний секретар Джордж Шульц, розмовляючи з кореспондентами, визнав, і недовольно заявив, що ЗСА не мають наміру вступати у війну між Іраном й Іраком. Нашою інтенцією є тільки оборонитися і американська воєнна акція могла б розпочатися тільки тоді, якщо б котрась зі сторін безпосередньо заатакувала збройні сили ЗСА в цій частині світу. Шульц виразно підкреслює, що американські кораблі мають зарядження активно оборонятися і не зарядження не було відкликано Адміністрацією. До справи охорони кувейтських танкерів висловились чимало законодавців, сенаторів і конгресменів, зокрема сен. Сем Нанн, демократ з Джорджії, голова зброєвої комісії в Сенаті, сен. Роберт Дол, лідер республіканської меншості в Сенаті та багато інших. На питання кореспондентів чи Адміністрація мінатиме свою постава до цієї справи, головний радник президента Р. Регена у справах крайової безпеки Френк Карлуччі заявив, що ця справа, правдоподібно буде темою розмови Президента з головою сімох індустріальних держав у Венеції, Італія, у першій половині червня цього року. Від їхньої постави залежатиме у великій мірі також дальша стратегія ЗСА на Близькому Сході.

В АМЕРИЦІ

МИСТЦІ ТА МАЙБУТНІ творці мистецтва працюють як ремісники, щоб утримати себе та свою муну. Майстер будівельної фірми, яка відновлює домів, Дін Паппалардо, сказав, що біля 50 відсотків його робітників — це мистці, які в Нью Йорку шукають можливості вияву та призначення своїх творів, а в той же час працюють щоб заробити гроші на прожиття. ДВІ МАЛО ВІДОМІ потуги в мистецько-музейному світі, Американська федерація мистецтв і Мистецько-музейна асоціація Америки, заявили що об'єднуються. У висліді такого злиття це буде єдина найбільша в краю установа, що буде посилати музеям в переведенні мистецьких виставок. Ці дві незаробити групи, які раніше приміщувалися в Нью Йорку та Сан Франціско, організували та пускали в обіг найбільші мандрівні мистецькі виставки у країні. Тепер, об'єднавшись, ця група зможе ще в додатку до мандрівних виставок пропонувати музеям майстерні та послуги в ділянках забезпечення образотворчого мистецтва, компютеризації і в навчанні музейного управління.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН твердить, що він не зламав жадних законів, однак признається, що зазнав втрати довіри після того, як столична преса своїми натяками закидала йому незаконні потягнення в Іран-гейті. Пробуючи вияснити свою роль, Президент сказав, що він відкрито пробував зашквартити громадськість в натиску на Конгрес, щоб він погодився на підтримку нікарагуанських повстанців. „Я також був свідомий того, що поодинокі групи та особи складали приватно пожертви на ту ціль. Я не знав хто вони й не питався, як і також ніколи не питався як вони це робили“

ФЕДЕРАЛЬНА ІНФОРМАЦІЙНА агенція, на питання кореспондентів відповіла, що покищо ніхто не скаржиться на совєтські передачі в англійській мові з Куби, призначені для слухачів у З'єднаних Штатах Америки. Існує дві можливості мовчанки, а саме: совєтські передачі передавалися на середніх хвилях (АМ) тільки один раз минулого тижня і про них не знали навіть ті американці, які хотіли їх слухати. Все одно численні радіостанції у південних штатах, зокрема на Флориді, Джорджії та інших заявляли, що вони протестуватимуть, якщо совєтські передавання шкодитимуть їхнім передачам і тим самим підірватимуть їх „бізнес“

КРАЙОВА ЕДУКАЦІЙНА асоціація подала до відомої, що пересічна платня учителів публічних шкіл в Америці є тепер 22,704 дол. річно, а коштів наванчання однієї дитини в народній або середній школі вносить 4,000 дол. Найвищі платні учителів відмічені в таких штатах: Аляска 43,970 дол., Дистрикт Колумбії — 33,797 дол., Нью Йорк — 32,620, Мішиген — 31,500, Каліфорнія 31,170, Південна Дакота, Міссісіпі та Аркансо — це стейти, в яких платні учителів є нижче 20,000 дол.

ВІТОН КОЛЕДЖ, найстарша виключно жіноча навчальна інституція в Новій Англії, повідомляє, що мужчі довіряють їхній інституції погодилися в наступному навчальному році що школу зробити ко-едукційною. Рішення було одобрено мужами довіря в їхньому засіданні в неділю, 24-го травня ц.р., на кемпусі школи в Нортон, Масс., 40 миль на південь від Бостону

СВОБОДА

FOUNDED 1983
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00.
UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Реґен проти комунізму

Кількатижнєве слідство, що його веде Конґрес у справі засекреченого продажу одного транспорту зброї Іранові з участю у цій транзакції Ізраїля та з передачею отриманих з продажу фондів протикомуністичним партизанам (конґрес) у Нікарагуа ніби підірвало повагу президента Реґена у широких колах американського суспільства. Опиту, що їх переводять різні часописи і офіційні агенції, виявили обниження популярності Президента особливо щодо його правдолюбності. Перечитавши тим опитам ентузіазм, з яким вітають Рональда Реґена скрізь і при всякій нагоді, де він тільки з'являється — на закінченні шкільного року у високим школах, на зібранні представників фінансово-торговельного світу, на зібранні видавців газет чи на привітанні з 80-річчям фільмового артиста Боба Говпа, який розіграв був по всіх воєнних фронтах розважати воєнків. Не можна теж закидати Рональдові Реґенові цієї помилки, яку зробив був Річард Ніксон, що заперечував факти своєї поведінки: Рональд Реґен признав публічно, що продаж зброї Іранові був помилкою, він признав, що дозволив був на таку операцію, надіючись на згаданий відносин з Іраном та позискання Ірану як посередника для звільнення закладників у Лівані. І за весь час того конґресового слідства, ба, від самого початку свого урядування в Білому Домі, Рональд Реґен завжди послідовно займав виразне становище проти комунізму як ідеології і проти експансії комунізму у країнах вільного світу.

На цю тему появилася першорядна стаття у поважному щоденнику "Крішчен Саенс Монітор" з 20-го травня ц. р. під знаменитим заголовком "Президент обороняє свободу проти комунізму". Цікаво, що на подібну тему появилася майже одночасно чергова синдигована стаття колишньої амбасадорки в ОН Джін Кирпатрик про антиамериканські настрої в західноєвропейських країнах, які прагнуть миру, бо вони перші зазнали б на собі удару нового більшовицького походу, — але забувають, що завдяки Америці існує в Європі мир 42 роки і що найбільшим оборонцем свободи є саме президент Рональд Реґен. Рональд Реґен назвав був Советський Союз "злющою імперією". Коли загалувався пекуча потреба переговорів з СРСР про припинення переговорів у зброєнні — він, Реґен, згадує тон злого виступу. Але не викинув своєї принципової настанови — противитися всіма засобами експансії, комунізму. Тому на своїй другій зустрічі з Міхаїлом Горбачовим в Ісландії волів зірвати цю конференцію, як погодитися на вимогу Горбачова, щоб Америка вилася планувати зброю оборони проти ракет. І коли Конґрес відмовився давати дальшу допомогу грішми чи зброєю протикомуністичним партизанам у Нікарагуа — він дав свою згоду на добування фондів для отих контраст чи то від інших країн (Савдійській Аравії) чи від американських мультимільйонерів. Він запевняв, що далі обстоює на тому, що не знав, що гроші з продажу зброї Іранові підуть для контраст, але коли це виявилось, то не натапував за те найбільш відповідальних за таку транзакцію осіб, хоч деяко з них звільнив із праці за діяння поза його плечами.

Автор статті у "Крішчен Саенс Монітор" каже: формально і легально можна притягати президента Реґена до відповідальності за первісне замовлення афери з Іраном. Але чи можна закидати йому, що він веде політику антикомунізму? І коли запитали на конґресовому переслухованні колишнього дорадника Президента у справах крайової безпеки Роберта Мекфарлейна, чому він не звернув уваги Президентові, що афера з Іраном недобра і що недобре таким способом добувати, фонди для контраст, то Мекфарлейн відповів: "Мабуть тому (мовчав), що Біл Кейсі (тодішній голова Центральної Розвідної Агенції), Джін Кирпатрик і Каспер Вайнбергер були б закинули мені, що я комуністичний". Цією заявою Мек Фарлейн не образив нікого з названих осіб, ані тим паче президента Реґена. Він ствердив, що у Білому Домі та в колі найближчих співробітників Рональда Реґена панує атмосфера антикомунізму. І може саме тому американське суспільство інстинктивно поважає і любить Рональда Реґена, і тому теж у Конґресі не зважаються безпосередньо атакувати Рональда Реґена, бо знають, що він перейде до історії, як записаний ворог комунізму. І ця його заслуга переважає проґріс супроти демократичних лібералів у Конґресі, які байдужні на експансію комунізму — допустили до проґріс війни у В'єтнамі і тепер забороняють допомагати контраст в Нікарагуа. Добре, що Президент вірний своєму принципіві.

(м.б.) Під таким заголовком появилася у квітневому числі польської "Культурної" стаття підписана "Знаменем" (мабуть автор живе в Польщі). Стаття має форму діалогу між "песимістом" і "оптимістом". Автор, — виглядає, — дивлячись на заходи Горбачова песимістично, подібно як більшість нашої преси. Думки статті настільки анікілічні, що, на нашу думку, цікаво буде переповісти їх для наших читачів, тим паче, що ми не менш від поляків зацікавлені в тому успіху, чи неуспіху.

1. Очевидно Горбачов намагався збільшити могутність советської імперії. У цій імперії промисловість продає тільки в одній ділянці — у воєнній промисловості. Поза цією ділянкою-морем корупції, лівніст, нездарності, марно-тратства, застою, глупоти та привілеїв опортуністів. Такої однієї продукційної ділянки справності не можна на довшу мету відокремити від решти продукції, де панують невідатність праці, а якість продукції є під псом. Коли б решта суспільства працювала так справно, як у воєнному секторі, то советська економіка могла б змагатися із капіталістичною. Не було б "бракованого" виробництва, пияцтва та "ураєнівків" суспільства до рівня бідності, що ціле нинішнє советське суспільство. Прообразом такої слабості промисловості є Чорнобиль, де хоч продукція була частинно для воєнного діла (там продукують ракети), панаула халатність продукційного

„БАЖАТИ ГОРБАЧОВУ УСПІХУ“

(Польський погляд на „розрядку“)

процесу.
2. Щоб направити продукційність Горбачов мусить мати за собою інтелектуальну еліту. А передумовою цього є лібералізація системи. А советська система осцилює цілий час між воюючим комунізмом, господарюючою повною контролю, а таким чином НЕР-ом. Постійно стосуються гайки. Раз їх прикручують, раз звільнюють. Коли контролювана господарка доводить до її майже повного застою, приходить „переломна“ дежа свобода на ринку. Горбачов, мабуть, хотів би завести НЕР-ленінського розміру, але це пішло б задалеко. А це ставить його у дуже важке становище. Намагаючись направити систему і змінити її, мусить водночас претендувати, що нічого неміняє. Його клопіт не так у тому, щоб переконати партійні органи, що зміна konieczna. Більший клопіт із кадрами в промисловості, які закріпилися, виконуючи прикази „згорі“ і просто органічно не можуть прийняти зміни, у господарській системі.

3. Щоб утримати систему, провід привнесений постіжно порушувати її ідеологічні положення. Без того пропаля б. Зразок „визволення“ кіберетику, гетистку й теорії релятивної фізики, завдяки яким Захід зробив такі поступки у продукції, в тому і воєнній. Коли б ішли були по цій лінії до кінця, не мали б нуклеарної зброї, ні скомпютеризованої системи оборони. Крадіжки від

Заходу спасли їх. Нині Советський Союз є другою по силі мілітарною потугою у світі, і росте при навіній допомозі Заходу. Це не жарт. Колишній Ленін сказав, що капіталісти продадуть своїм військам навіть шнурок, яким вони колись тих капіталістів повісять. До слів Леніна треба б додати ще те, що той шнурок продають капіталісти їм на кредит.

4. Чому Захід допомагає советам поростати у силу? Заходів потрібний советський ринок збуту (пригадаймо продаж американського збіжжя). СССР — це рай для західного підприємця (пригадайте Гаммера!), дешева робоча сила, немає юний, багатство сировини і ненаситний ринок збуту. Все це дуже улегшує Горбачову його завдання. Але воно, не зважаючи на все, дуже складне.

5. На думку автора, советська система направити неможливо. Ось що він каже: „Советська система — це наче брила льоду, яка наросла роками верствами, а кожна з черги верств складається з тріпів людей, їх зусиль і їх надій. Кожна „відліг“ дозволяє стопити маленьку версту того гігантського цвинтаря, де похоронено марксистську утопію. Ніхто не може спричинити цілковитого відлігу, (...) Хрущов обмежив тільки до „добрих комуністів“, які були жертвами Сталіна, бо коли б хотів ретабілізувати всіх, мусів би був викликати ім-

на жертв довгий час у день і ніч. Не можна розтоплювати льодовики тріпів, з того бо вийшло б тільки багато... смороду“. Отже, „направити“ систему неможливо. Советська система центральною планування, контролю і розподілу не може співіснувати в СССР зі системою вільного ринку. Практика Югославії і Мадярщини не переконлива. Це не гігантські країни як СССР. Завести частинно вільний ринок, то вчинити те, про що каже анекдот про Хрущова: Повертаючись із Англії, він бачив там лівоцентристський рух на дорогах. Звернувшись до товаришів: „Чи не варто б випробувати таку зміну і у нас? Може на початок хай би тільки 10 відсотків авт їздили лівою стороною дороги...“ Це порівняння насправді істотно. Компроміс між контролюваною господаркою і вільним ринком переводили в життя лейбористи в Великобританії після Другої світової війни; практикується там ця система частинно і нині, але ледве, чи Горбачов наважиться би на таке далеко-дальшій реформі. Підвіз за зразком Китаю? Це було б іще найбільш реалістичним. Там ліквідація колгоспів визволила сільсько-господарську продукцію. Але що робити з промислом? Як у цьому секторі погодити суверенності господарських систем? На ці питання нема відповіді, бо до цієї ніхто не брався до реформ з таким розмахом у СССР, як Горбачов. Важко уявити собі „добрий“ соціалізм советського зразка, який витримав би перегони з капіталі-

(Закінчення на стор. 4-й)

го, тобто тоді, коли проф. Магочий ще був співробітником УНІГУ, а може співробітником редакції журналу. Він, що так підкреслює висував в своїй рецензії потребу повнішої документації і вірогідності джерел і чисел, міг в інтересі точності й науки якщо не спростувати, то бодай зверну увагу своєму співрецензентові, висловити застереження чи відмежуватися від живання його співробітником у цій рецензії, спростованих Вайрибом фальшивих чисел.

Прочитавши рецензію уважно і повернувшись до неї пізніше для повного прочитання, уважний читач не може не помітити, що в цій „подвійній рецензії“, зокрема в частині підписаної проф. Магочим не йдеться про те, щоб на основі власного широкого знання й глибокого розуміння періоду і самого явища голоду 1932-33 років оцінити працю проф. Конквеста і тим самим допомогти повніше і краще розуміти її виявити серцевину цієї проблеми у всіх її нагості. Непереможне враження таке, що з-поза гладко сформульованих і написаних речень рецензії проф. Магочого виглядає не турбота про те, „як воно насправді було“, не турбота за науку, але позанауковий розрахунок і позанаукові цілі.

сказав, що це високое... надто високе число. І заваж, опісля, що він, як референт суспільної опіки, тут старався поліпшити життєві умови. Відповідь д-ра Гресслера була виминаюча, мовляв, „моя хата скраю, я нічого не знаю“. Аж він був лиш незначним урядовцем. Для д-ра Гресслера не було нічого легшого як надягнути на себе мантию невинності... Іншими словами — винних шукайте там в Берліні, не тут, а там, де були „великі риби“.

Враження та міркування

Вперше автор цієї статті мав змогу побачити цей фільм зимою 1985 року в кінотеатрі. Враження із нього дуже сильне, майже приголомшуюче і потрібно деякого часу, щоб отрястися із нього. Публіка була переважно жидівська і багато глядачів мали сльози в очах, інші хлипали.

Оглянувши фільм „Шоаґ“, в деякій мірі можна зрозуміти докори під адресою різних національностей, що в той час, коли винищували жидів — вони або ставились до того явища пасивно або деякі з них навіть допомагали нацистам. Правдоподібно були й такі, але за кривди, що в дійсності їм заподіяли німці, в жидів не повинно бути ненависті аж до цієї міри, щоб доходити до кривоприписи та фальшивих зізнань на проханнях у ЗСА.

Жидам слід згадати собі три основні істини. Перша, — що кожний хто рятував жидів, наражував себе та свою родину на винищення, бо таких німці на місці розстрілювали, тоді як жидів загнали до ґетто, де вони все ж таки мали якусь можливість вижити.

Друга — на українських землях, жиди ніколи не були співзвучним елементом з нашими національними прагненнями. Вони жили окремо у власних спільнотах-кагалах, і на західних землях вони ставились до наших державницьких стремлінь переважно нестрално, натомість, з виниками, крайню ворожо на центрально-східних. Іхні симпатії виявлялись недовідою, коли більшовики зайняли західні українські землі. З яким ентузіазмом вони вітали їх!

А третя істина — це що на Україні проживав приблизно 850,000 жидів, тоді як в Ізраїлі, заледве декілька українців. За всі ці обвинувачення, злонамірні наклепи, комусь, колись прийдеться здати одвіт.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про пізніх Іванів

Цікаво було б знати, чи наше старе українське прислів'я про пізніх Іванів стосувалося тому, що у нас так багато людей, які не приримуються часу і зправила записуються — чи було наваки — хтось виводив таке прислів'я, а ми до нього пристосувалися?

Здається, що ця перша можливість більше правдоподібно і що вже здавна цюхула наші наріччя погана звичка записуватися.

З часом ми усі так уже до того привикли, що вважаємо, наприклад, самозрозумілим не являтися точно на імпрезу, на свята чи на товариські зустрічі. Ба, щоб більше, коли хтось старастя розпочати імпрезу, засідання чи гостину в цю годину, на яку вони були призначені, запізнити учасники з просто обурені, як можна було... „аже зачати“. Тоді вони зі змуом входять немо, щоб показати, що це вони праві, а не організатори, які відважилися без них починати діло.

Зверніть увагу, дорогі читачі, скільки ваших знайомих оправдуєть своє зазіпіння ствердженням, що „немає потреби спішитися, бо і так імпреза не розпочнеться на час“, або спокійну заваду, що — „українці мусять спізнитися“. Чому однак так є — ніхто не вміє сказати.

Пригадується нам характеристичний для цього способу міркування випадок, як ми одного разу прийшли до знайомих на гостину точно о годині, на яку були запрошені. Спершу ніхто не відкривав дверей, відтак господар дому явився в сорочці без краватки, господарка мизнула у перестіну, що у курортних на волосі та хвартушині і, здається, ми були більше засоромлені своїм „немактом“, як наші господарі.

Цікаве, що наші люди ніколи, однак, не відважилися б бути „пізніми Іванами“, коли йдеться про спілкування із чужинцями — чи це в праці, в товариській житті чи суспільному. І, здається, саме під впливом оточення і життя в укра-

їнському середовищі поволі наші „пізні Івани“ починають здавати собі справу, що точність — це не хуба, а прикмета.

Але, на жаль, ці переміни проявляються радше в особистому чи професійному житті, коли, однак йдеться про українське громадське життя — наші прислів'я все це дуже живе і актуальне.

Ось візьмімо, наприклад, відзначування наших національних свят, річниця чи інших подій, які є зв'язані із точно означеними датами. Чомусь організатори завжди мають час і зовсім не соромляться пересувати річницю історичних дат чи подій, то зправила на пізніше.

І знову насувається питання, чому воно так? Чому і кому воно потрібне? Ось дуже недавно була перша річниця найбільшого нещастя в новітній історії, яке навістило саме нашу батьківщину — нуклеарної катастрофи в Чорнобилі. 26-го квітня заговорили про нього у цілому світі — не було, здається, засобів масової інформації, які в якійсь спосіб не відзначили цієї річниця, але таку в цей день а не в тиждень, місяць чи в іншу пізнішу пору. Не так у нас — поодинокі місцевості чи організації відзначали цю найближчу трагедію, коли їм було вигідно та коли були до цього готові (розуміється за деякими винятками). І як тут дивуватися малій кількості учасників, чи малому зацікавленню такими імпрезами?

Важко також зрозуміти чому аж тепер проголошувалися „рік Чорнобиля“, коли фактично повинен був бути рік 1986? Як будуть нас колись оцінювати історики? Трагедія була в 1986 році, але вільні українці проголосили роком Чорнобиля 1987!

Сарстеріаючи підготову до 1000-річчя Хрищення України побоюємося, що і тут буде „пізніми Іванами“ і спокійно і безіножко вагання „перенесемо лавну частину святкування на рік пізніше...“

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Мирон М. Федорів

Д. Бортнянський у дальших виданнях М. Максимова

Появилися дальші дві платівки з наслідком Д. Бортнянського. Перша платівка, як відомо, появилася скоріше, про яку багато доброго й похвального написано у нашій пресі. Проволока у дальших випусках платівок була зумовлена браком фондів, бо наслідки професійними співаками з юніями вимогами були коштовні, а з тим і саме видання платівок у репре-

зентаційному та багатому у зміст оформленні, з окремою двосторінковою вкладкою з українськими, старослов'янськими й англійськими текстами до концерту, у їх формальним поділі та виказом солістів, вимагали не малою вkladу гроша. Таке припінзнення із-за таких причин зовсім оправдане й ми радіємо, що серед видання платівок у репре-

(Закінчення на стор. 4)

Ф. Лукінович

ФІЛЬМ „ШОАґ“

IV.

Закінчення

Частинно зміст його розповіді про Треблінку та Ашвіц передано вже раніше. Він висловився, що Треблінка виконувала своє завдання, але із подивом говорив про справність та організацію дій нищення у Ашвіці. Ландсман, як уже згадано раніше, не тільки, що не дотримав даного слова відносно 30-ох літ, але Сухомела та деяких інших скрито фільмував.

Автор цієї статті має враження що Сухомел людина звичайна, без знання інших мов, — і заледве чи був спроможний розрізнити українців від росіян чи литовців від лотвишів. Так, наприклад, в 1943 році частину вартівних у Ашвіці становили словацькі добровільці, які не могли стерпіти того, що бачили і втекли. Декількох із них зловили та повісили у Біркенаві.

Німка, яка молодого дівчиною прибула до Хелмна, також висловлювала співчуття до в'язнів, але чомусь залишилася там далі працювати. Начальник залізничної Люблинської області тільки згодом довався про концтабори, але він тут, як сказав, ні причому. Довідкується, що транспорту в'язнів були включені в середньоєвропейську сітку та що за них слід було платити валютою держави, через яку переїжджали.

Однак найбільша симптоматична була розмова з д-ром прав Гресслером, тоді 28-річним референтом суспільної опіки варшавського ґетто у його розкішному кабінеті. Коли його запитали чи він бачив трупи на вулицях та хідниках ґетто, д-р Гресслер відповів, що про те він чув, але подробиць не пам'ятає, а коли покляли йому запит чи відомо йому, що за один місяць загинуло 6,000 осіб, він

УКРАЇНЬСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕКУ.

Необхідна всім, хто цікавиться українським образотворчим мистецтвом
КНИГА
„СВІТОВА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ“
(Торонто-1982):

- 110 великого формату сторінок
 - англо-, франко- і україномовний текст
 - вступне слово Святослава Гердінського
 - біографічні дані про 88 українських діаспорних мистців-учасників Виставки — з дев'яти країн, трьох континентів
 - 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
 - головний редактор — Святослав Гердінський
- ЦІНА:
у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол.
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.
— разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моїм ордером“ слати на адресу:
UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

Найкращий дарунок
АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
УКРАЇНИ
за редакцією
проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧАENCYCLOPEDIA
OF UKRAINE

TOM I (A-F): Перший з чотирьох томів
\$115.00 + \$4.50 пересилка

- Це перший том великого твору українських науковців у діаспорі. 968 сторінок, має приблизно 2,800 ілюстрацій, 83 мапи, 6 з них кольорові.
- Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 до:

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців штату Нью-Джерсі зовб'яже 6% продажного податку

Український Народний Союз
пошукує досвідчених
АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
І
ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ
зі знанням української і англійської мов
на околиці
Чикаго, Нью-Йорк, Торонто, Філадельфія,
північного Нью-Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами
агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатись до:
H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Комітет Оборони Української Спащини
та
Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
закликають ВасСКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Прислано подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість _____ міст _____ поштовий код _____

П'єса „Танок волі“
на сценах Америки

Сцена з п'єси „Танок волі“ Бориса Будного. Зліва: артисти О. Микитенко, Т. Парченко, О. Стельмахович, Н. Липовецька.

Черговим успіхом драматичного ансамблю „Заграва“ з Торонто є постановка п'єси на чотирьох діях „Танок волі“ Бориса Будного, відомого драматурга-сатирика, автора комедії „Віна Бойко“, яка також у минулому році йшла дуже успішно на сценах Канади і Америки.

П'єса „Танок волі“ — новий твір автора з дуже актуальною і контрверсійною проблемою нашої еміграції — „культобміну“. Режисер Володимир Довганюк, досвідчений актор який виступав на різних сценах і в різних ролях, з уродженням хистом і досвідом поставив новий твір з великим успіхом.

Вже чотири рази у заповненій по берегах великої зали Українського Культурного Центру в Торонто публіка з захопленням вітала виконавців. З таким же успіхом відбулися недавно вистави в Нью-Йорку і Філадельфії, бо ансамбль „Заграва“, здається, одиниць, на північно-американському континенті не втрачає популярності та діє активний і атрактивний як і в минулому.

Тема п'єси, як згадувало, — „культобмін“. Поділені на що-то погляди про його корисність і шкідливість нуртують в родині. Треба приїзду танцювального ансамблю з України, щоб розв'язати цю справу. Балерина Тамара Ренко прагне залишитися в Канаді, вибираючи волю. Допомоги їй в цьому хоче Тарас Захарчук, а йому допомагає урядник міністерства еміграції. Як звичайно у таких випадках є цілий ряд проблем, а найголовніше, як вирватися з-під „ока“ наглядачів та посланців союської амбасад. Танцюристку треба десь переховувати. На переходи плян — наречена Тараса і його батьки, противники будь-яких зустрічей з совєтниками.

У який спосіб переховувалась балерина, родинні труднощі і непорозуміння, декорация сцени, технічне ведення і освітлення сцен не проводили Степан Приймач, Степан Бандера і Марко Кушніренко.

„Бажати...“

(Закінчення зі ст. 2)

мом в епоху постійних змін у техніці продукції, видатності праці, повного забезпечення вимог консумента, а головне свободи ринку.

6. У висновку, на питання, чи бажати Горбачову успіху, автор відповідає так: „Коли Горбачова постигне доля Хрущова і коли його реформи не перейдуть — буде зле. Коли ж би йому повелось, буде „недобре“. Це „зле“ — „недобре“ обґрунтовує він ось як: Якщо Горбачов не поведе, то за 30-40 років матиме до вибору: війну, або СССР зійде на світовій сцені до ролі тільки чисельного колоса, який перестане бути світовою потугою. А це тому, що розвиток науки і техніки ставить такі великі вимоги, що навіть дотепер домінуючі держави мають труднощі. На тлі такого інтелектуального суперництва вирішують нині, наприклад, труднощі між Америкою й Японією. Тільки вільна людина може брати участь у такому суперництві і втриматись. Друга причина коженності зміни системи продукції це та, що совєтам не вдається утримати їхні підприємства, які продукують для зброєносів, як замкнені острови, які займають перше місце в продукції, залишаючи решту підприємств позаду. В епоху головокружного розвитку технологічного воєнного промислу (нині в Совєтському Союзі ефективний) не можна відмежувати від решти культурної промисловості. Шораз більше число непов'язаних

з відважними її представниками союської амбасад і що сталося, писати не буду, бо це така напружено-емоційна частина п'єси, що належить її пережити і сприйняти можна тільки особисто... Знамениті грають актори Олександра Микитенко (балерина Тамара Ренко), Адам Стець (Тарас Захарчук), Іосип Терлецький (урядовець міністерства еміграції Ростик Костик), Анна Левицька (Яго дружина Ніна), Оля Шуряк (наречена Тараса Оля Солюй), Маруся Якимів і Іларія Кушніренко (Катерина і Василь Захарчук). Культурних „опікунів“ з СССР виконали знамениті: Олександр Стельмахович (Олексій Пенюк), Тарас Парченко (Валерій Хропенко), Надія Липовецька (Людмила Порошок) і Орест Лещинський (представник канадського міністерства зовнішніх справ Тоні Слізенко). Ця остання дія розв'язує конфлікт: Тамара після різних труднощів, переход, хвилювань і страждань залишається в Канаді. Оля, наречена Тараса, що у багатьох непорозуміннях обставинах релігійно, підозрюючи Тараса у симпатії до Тамари, зрозумівши все, замирилася з ним, а розв'язки питання „культобміну“ показала правдиву дійсність, чи треба їй зустрічатися з тим.

Публіка щиро нагороджує вала бурхливими оплесками, квітами автора п'єси Бориса Будного.

Декорация сцени, технічне ведення і освітлення сцен не проводили Степан Приймач, Степан Бандера і Марко Кушніренко.

П'єса „Танок волі“ проходить успішно завдяки цілості театру, його досвідченим акторам, як і молодих, що дає заперуку дальшого росту „Заграві“, темі, а зокрема, організаційному хистові голови театру Володимирів Довганюков, який після смерті Марії Левицької піднявся ще й функції режисера.

В. Дідюк

Д. БОРТНЯНСЬКИЙ
(Закінчення зі ст. 2)

таких не зовсім сприятливих для таких речей обставин, задуманий проєкт не замикає платівки у їх більшості. Це очевидно заслуга М. Максимова, що не піддався зневірі і вперто просував розпочате діло, а діло великої ваги, бо видання всіх концертів Бортнянського мало статись таки великим вкладом у нашу високу музичну культуру, саме у пам'ятний час Ювілею 1000-літній Христині України, чекаючи повних 200 літ на повне їх відспівання, чого досі не було.

Це справді великий змаг і диригент і його хору, але діло можна сказати, майже доконане, бо близьке кінця, над чим нам усім треба задуматись і допомогти ідеї діло, задумане для української справи, довести до цілковитого кінця, бо з п'яти запланованих платівок ще залишились дві до завершення. Три платівки Максимів якось дотягнув, а решта буде залежати від нашої спідії в закупів платівок, що вже вийшли та окремих дотажів від нашого загалу та наших суспільних установ, щоб завершити цей великий задум зреконтинувати Бортнянського для нас, що досі неслухно ухажували російським з позиції державної сили російської. Тому залежно від нашої кооперації Бортнянський вирине на денне світло як наш у цілій його музичній творчості — не тільки в своїх одних і двохолових концертах, але в дальшому тягу й у його операх та в інструментальній і сольовій музиці.

Про музичну цінність платівок Максимова, під фірмою „Музікус Бортнянський“, з наспіваними концертами, годі тут ширше писати, бо їх описалося досить вичерпно з появою першої, як сказано, а описали другої і третьої платівки. А дописи були фактові і вичерпні визначних наших музикознавців та критиків, які не щадили слів у вислові їх прихильних думок та внаслідок позитивної оцінки цих професійно наспіваних режисерів. Та все ж таки й тут загально можна сказати, що Бортнянський у цих наспівах вийшов напроцьуд живий та повний мистецької й духовної насниги в оркестрі людських голосів, так своєрідних, емоційних та ідеально зіспіваних, хоч і не в великому числі. Хор Максимова робить велике враження і справді є сатирафія мати такий зразковий запис хорівих співів у своєму посліданні. Правду говорять, рідко доводиться чути хороше діло так майстерно виконане щодо звуку, балансу голосів, інтонації, ритму та музичної, а тут ще й одуховленої мови. Це все, очевидно, завдяки професійності співаків, школених до кожного роду концертних співів та всяких звукозаписів, у добір яких Максимів показався факховим знавцем.

Допоможіть, отже, Максимову докінчити це велике діло задумане на ширшу скалю, щоб виявити нашу високу музичну культуру та кинути гарне світло на нас, що маємо за собою такі неоціненні цінності надбанні. Посліпшім із закупу цих платівок, які є дорогим нашим скарбом, а тут ще й споминим з ювілейних днів 1000-ліття нашого Христинства.

Замовлення на платівки, що вийшли, й датки на наспіви останніх, слати на адресу: „Musica Bortnianskii“, 191 Lippincott St., Toronto, Ont., Canada, M5S 2P3.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ КАБІНЕТ
голосами 14 проті 3 і одного стриманого, прийняв формально звідомлення спеціальної комісії парламентної комісії, яка займалася слідством шпигунської афери Джанатана Полларда, американського жиди, і тим самим звинувачує на себе вину за шпигунство ізраїльської розвідки у запризвичаєних Єврейних Стейтах Америки. Комісія, як відомо, очолював колишній міністер закордонних справ Абба Ебан. Очевидно, праця комісії матиме тільки теоретичне значення, бо в протинному випадку треба б притягнути до кримінальної відповідальності весь кабінет, або, як пише ізраїльська газета „Едіот Ахаронот“... „усі є винні, тому, правдоподібно, ніхто не понесе відповідальності“.

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)

через брак знання мови у американського журналіста треба було справді від раннього ранку до пізнього вечора бути при ньому, щоб допомагати у кожній ситуації, дарма, що постійно був присутній також і офіційний перекладач.

Питаємося, як відбувалася ціла подорож і тут Таня розповідає нам, що в Україні вони відвідали втрійку (разом з фотографом „Нешенел Джіографік“). Журнал зробив договір із пресовим агентством „Новості“ щодо тури і місцевостей, які журналіст хотів відвідати. Перша частина подорожі відбулася в місяці серпня-вересня 1986 року, коротко після трагедії в Чорнобилі друга у жовтні-листопаді — однак і один, і другий раз зайшли деякі зміни в запланованому „маршруті“, які подорожні мусили прийняти.

Таня сміється, що якось не дуже їй шастило із плянами, бо постійно запізнялися. Ось хотіли бачити живих в Україні, але гарчаче літо змінило їх час і вони приїхали на два тижні запізно, іхали в Ялту, щоб приглядатися збору винограду, а приїхали, коли вже його закінчено. Але такі вдалося їм бачити свято жовтневої революції в Києві із почесних місць на трибуні, на яких були лише офіційні чинники.

М. Едвардс мав багато зустрічей з тими офіційними чинниками та багато з ними розмов, в яких Таня не брала участі, користуючись присутністю місцевого перекладача.

Американський журналіст, однак, був зацікавлений звичайним, шоленим життям громадян і хотів його пізнати, що не завжди було легко.

Питаємося, як сталося, що М. Едвардс виконав таке добре та правильне завдання про Україну, яке нас усіх українських читачів звало особливо за серце. Вживання „Україна“ без погіршли-

вого для нас родивника, ми звикли постійно спростовувати.

Довідаємося, що він дістав багато літератури з УНГУ та від інших українських наукових установ і перед першою поїздкою просудував їх дуже пильно, так що іхав вже добре обізнаний і тому навіть без знання мови міг влучно оцінювати ситуацію, тим більше, що він справді зацікавився Україною і її тепер дійсно зрозумів.

Наші питання не були повні, як би ми не поставили це одного, на тему настрів після катастрофи в Чорнобилі, тим більше, що подорожники вже літом 1986 року були в Києві. Але Едвардсові відмовлено відвідати місяця катастрофи, а населення не дуже на що тему висловлювалося. Все ж можна було відчувти почуття резигнації: „Що буде то буде“.

Літом завважалося також в Україні менше чужинців, це правдоподібно було теж наслідком Чорнобиля і переляку, який огорнув західний світ.

Таня згадує багато зворушливих моментів із зустрічей з населенням, ми слухаємо про все із зацікавленням і чеканемо нетерпеливо на оглянення десятків знімок, які вона привезла зі собою і тепер показує у наших громадах, доповнюючи ними прегарно доповіді М. Едвардса.

І так наша громада, завдяки Тані може тепер бачити і во дала, а також близько кожному українському серцю Україну подвійними, але ясними очима.

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
31-го ТРАВНЯ 1987 р.
Трентон, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запорозького Січ 245-й Відділ, о 2-й год. по пол. в залі УНДому при 479 Jeremiah Ave. Просимо членів прийти. — Ів. Бойчук, гол. М. Мартиненко, секр.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА Ф. ЗАВВОРСЬКА, довголітня членка УНС (секретар Відділ 313-го в Смітфілд, Па., Відділ 135-го в Смок Ран, Па., померла 29-го квітня 1987 року на 77-му році життя. Нар. 6-го серпня 1909 року. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку мужа Френка. Похорон відбувся 30-го квітня 1987 року на цвинтарі в Ресі, Па.
Вічна їй Пам'ять!

Джуді Лашинська, секр.

ЮЛІЯ ХОЛОДНИК, член УНС Відділ 334-го в Клівленді, Огайо, померла 27-го квітня 1987 року на 88-му році життя. Нар. 1898 року в Україні. Членом УНС стала 1961 року. Залишила у смутку дочку Еліту Морозівську, вучок Вікторію Бенку, Діану і Наталію, правнуків Леона і Ніну. Похорон відбувся на цвинтарі Брунлі Гайтс в Клівленді, Огайо.
Вічна їй Пам'ять!

Стефанія Бохонок, секр.

ОЛЕКСАНДР АНТОНЕНКО, член УНС Відділ 424-го в „Герой Круг“ у Філадельфії, Па., помер 17-го травня 1987 року на 64-му році життя. Нар. 1923 року на Полтавщині, Україна. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Уліану, сина Володимира з дружиною та доньку Галю. Похорон відбувся 21-го травня 1987 року на цвинтарі св. Андія в С. Бавид Брук, Н. Дж.
Вічна йому Пам'ять!

В. Тришпенко, секр.

ДЖЕЙМС ГАЙОВИЙ, член УНС Відділ 287-го в „Герой України“ в Джерсі Сіті, Н. Дж., помер 9-го квітня 1987 року на 87-му році життя. Нар. 28-го січня 1900 року в селі Слобідка Лісна, Україна. Членом УНС став 931 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Олену Адам з мужем Едвардом, вучку Арлі і сестру Юстину. Похорон відбувся 13-го квітня 1987 року на цвинтарі св. Марії в Абінгтоні, Па.
Вічна йому Пам'ять!

Б. Ясінський, секр.

BUSINESS SERVICE

ГРОШІ ДО СССР
1 РУБЕЛЬ
ВКЛЮЧАЄ ВСЕ
\$2.00

(Включення доставки і забезпечення)
(Мінімальне замовлення — 30 руб.)
Ціна відповідає поточному курсу іноземної валюти і підлягає будь-яким спеціальним змінкам щодо валютних ставок.

ОФІЦІЙНІ ПЕРЕКАЗИ
ВСІ ПЛАТІЖИ ПОВНІСТЮ ГАРАНТОВАНІ
ВАМ ПОСЛАЄТЬСЯ РОЗПІСКА
ПІДПИСАНИЙ І ЗАБЕЗПЕЧЕНИЙ
ЗАПОРУКОЮ

**GRAMERCY
SHIPPING, INC.**
744 Broad Street
Newark, N.J. 07102
Est. 1947

P I Z N E

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарі св. Андрія в Бавид Брук, св. Дуга в Гемптонбургу та інших
ВІДОМА СПІДНА
ФІРМА

**Cypress Hills
Monuments**
Власник — українець
ВОЛОДИМИР
БІЛАНСЬКИЙ.
К. М. КАРДОВИЧ
О. ПОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу включно від 9:30 по пол. в неділю від 10:40 по пол. На бажання і для вигоди клієнтів радо зваємо до Вашого дому з проєктами й порадами.

HURYH MEMORIALS
ВИРОБЛЯЄМО НА ЗАМОВЛЕННЯ ТА ВИМОТОВАЄМО НАЯКРАЩОЇ ЯКОСТІ

ПАМ'ЯТНИКИ
в околиці Нью-Йорку, виключно на цвинтарі: св. Дуга в Гемптонбургу, Н. Дж., св. Андрія в Бавид Брук, Н. Дж., Пейн Буш в Коргонсоні та Глен Спей, Н. Дж.
Ми пропонуємо особисті послуги та поради у Вашому домі.
За двома ми представниками слід телефонувати:
IWAN HURYH
P.O. Box 121
Hamptonburgh, N.Y. 10916
(914) 427-2684
BONDIAN REKSHYNSKY
45 East 7th Street
New York, N.Y. 10003
(212) 477-6523

МІДІЛЯ,
31-го ТРАВНЯ 1987 р.

Трентон, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запорозького Січ 245-й Відділ, о 2-й год. по пол. в залі УНДому при 479 Jeremiah Ave. Просимо членів прийти. — Ів. Бойчук, гол. М. Мартиненко, секр.

ДМИТРО ЯРЕМКО, член УНС, бувши секретарем та головою Відділ 323-го в Б-ав св. Володимира в Канзас Сіті, Канз., помер 14-го квітня 1987 року на 91-му році життя. Нар. 1895 року в Західній Україні. Членом УНС став 1919 року. Залишив у смутку дружину Марію, трьох синів — Василь, Йосиф і Леона, дочку Павлину Меттис, 17 років і 18 правнуків. Похорон відбувся 20 квітня 1987 року на цвинтарі Канзас-Сіті в Канзасі.
Вічна йому Пам'ять!

М. Білик, секр.

ІВАН КОЛОТИЛО, член УНС Відділ 127-го в м. Миколая в Баффало, Н. Дж., помер 4-го квітня 1987 року на 66-му році життя. Нар. 12-го квітня 1921 року в Баффало, Н. Дж. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Ольгу Павловську, доньку Діану і Деніс Тозіер, вучку Мелісу та близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 7-го квітня 1987 року на цвинтарі св. Хреста в Лаксавані, Н. Дж.
Вічна йому Пам'ять!

М. А. Гаврус, секр.

Ів. АТАНАС МИХАЙЛО МІЛНИЧ, член УНС-у Платформного Відділу ч. 450 в Нью-Йорку, помер 30-го квітня 1987 року на 85-му році життя. Нар. 1902 року в Старому Місті, Лежайськ, Україна. Членом УНС став 1950 року. Був основним членом Платформного Відділу УНС в Америці. Залишив у смутку дружину Евстасію, дочку Зорину, Мотрію, сина Ігоря і Ростислава з родинами, вучку Михайла, вучок: Маю, Лісу і Алексу та близьку і дальшу родину в світі. Похорон відбувся 4-го травня 1987 року на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавид Брук, Н. Дж.
„Тихо спи... Без тривоги... З нами Бог і в нас Бог!“
Вічна йому Пам'ять!

Управа Відділу 450.
Е. Мілнич

UKRAINIAN
TYPEWRITERS

also other languages complete line of office machines & equipment.
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНКС, БРОКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуговує ШИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавид Брук і перенесенням Тіпінгів Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

SENKO
FUNERAL HOME

213 Bedford Avenue, Brooklyn, N.Y.
(718) 388-4416

HEMPSTEAD
FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.
(516) 481-7474
24 HOURS A DAY